

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320206084
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1320206084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vlčkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: C. L., U.. XX.X.XXXX, R. T. XXX, R., zastúpeného JUDr. Pavlom Polakovičom, advokátom, so sídlom Detvianska 14, Bratislava, proti žalovanej: G. L., U.. X.X.XXXX, R. O. XX, R., zastúpenej JUDr. Luciou Nováčkovou, advokátkou, so sídlom Pluhová 8, Ivanka pri Dunaji, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 28. septembra 2021, č.k. 24C/53/2020-191, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo strán k pozemku parcely registra "C" číslo XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 407 m² a k rodinnému domu so súpisným číslom XXX postavenému na parcele číslo XXXX/X, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území R. a sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vrátane garáže bez súpisného čísla na parcele číslo XXXX/X a všetky uvedené nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorej uložil povinnosť za prikázaný spoluvlastnícky podiel zaplatiť žalobcovi sumu 41.950,- eur do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku; žalovanej priznal trovy konania v plnom rozsahu. Z listu vlastníctva č. XXX pre L. Ú. R. vyplynulo, že spoluvlastnícky podiel žalobcu aj žalovanej je 1/2, pričom žalovaná ho nadobudla kúpnu zmluvou v roku 1981 a žalobca darovacou zmluvou zo dňa 11.6.2019. Návrh súd posudzoval podľa §142 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že v danej veci obe strany so zrušením spoluvlastníctva súhlasili, pričom každá strana navrhovala, aby nehnuteľnosti boli prikázané do jej výlučného vlastníctva s povinnosťou zaplatiť za prikázaný spoluvlastnícky podiel sumu 41.950,- eur. V danej veci bolo zrejmé, že rozdelenie nehnuteľností nie je dobre možné najmä vzhľadom na veľkosť rodinného domu a skutočnosť, že celý pozemok je zastavaný. Všeobecná hodnota nehnuteľností stanovená znaleckým posudkom nebola medzi stranami sporná. Úlohou súdu tak ostalo posúdiť, u ktorej strany sú splnené podmienky na prikázanie nehnuteľností do výlučného vlastníctva. Uviedol, že pod účelným využitím veci je potrebné rozumieť predovšetkým využitie veci na účel, na ktorý je vec určená. Rozdielne bude treba hodnotiť využitie rodinného domu za stavu, že v rodinnom dome dlhodobo býva niektorý zo spoluvlastníkov. Pri prikázaní veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom je nutné prihliadať aj na to, aby sa vytvorili priaznivé podmienky na nerušené využitie veci a aby vznikom nového spoluvlastníckeho vzťahu nedochádzalo k vzniku nových sporných situácií. Preto pri prikázaní veci súd zohľadní aj správanie spoluvlastníkov, ktorý zo spoluvlastníkov vykonával investície do spoločnej veci, ktorý a ako zabezpečoval správu spoločnej veci, ktorý spoluvlastník má na ďalšom užívaní veci najnaliehavejší záujem, či ktorý spoluvlastník dokáže najlepšie zabezpečiť riadne ďalšie využitie spoločnej veci a pod. (Veľké komentáre Občiansky zákonník, Nakladateľstvo C.

H. Beck 2015). Predmetná nehnuteľnosť je rodinný dom a je určená na bývanie. Na tento účel ju chcú využiť tak žalobca, ako aj žalovaná. Pokiaľ ide o doterajšie užívanie nehnuteľnosti, žalovaná ju užívala 25 rokov, do roku 2006. Rodinný dom prestala užívať v dôsledku rozvodu manželstva. Žalobca začal nehnuteľnosť užívať až v roku 2019, kedy sa ujal faktickej držby celej nehnuteľnosti. Mal za to, že nemožno ani u žalovanej, ale ani u žalobcu hovoriť o dlhodobom nerušenom užívaní v období bezprostredne predchádzajúcom rozhodnutiu súdu, ktoré by malo mať význam pri rozhodovaní o prikázaní nehnuteľnosti. Na okolnosti týkajúce sa vyporiadania či nevyporiadania sa žalovanej so svojim manželom po rozvode alebo poskytnutia pôžičky H. Š. sa nedalo prihliadať. Za rozhodujúci dôvod v prospech prikázania nehnuteľnosti žalovanej napokon považoval skutočnosť, že žalovaná, na rozdiel od žalobcu, nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť vhodnú na bývanie. Z toho hľadiska má žalovaná naliehavejší záujem na užívaní nehnuteľnosti než žalobca. Z týchto dôvodov zrušil podielové spoluvlastníctvo strán a nehnuteľnosť prikázal žalovanej za sumu zodpovedajúcu znaleckému posudku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) C.s.p. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a to, že medzi účastníkmi je jediný rozdiel v tom, že žalobca vlastní byt v A. E. a žalovaná nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti na bývanie, ktoré zistenie malo byť podkladom pre jeho rozhodnutie. Tvrdenie súdu, že žalobkyňa prestala sporné nehnuteľnosti užívať v dôsledku rozvodu manželstva, nie je pravdou, pretože táto podala návrh na rozvod manželstva 30. 11. 2005 a z domu sa odsťahovala v lete 2005, teda ešte pred podaním návrhu na rozvod manželstva. Zdôraznil, že nehnuteľnosti sú neužíva a nezaujíma sa o ne 15 rokov. Dôvod prečo sa nezaujíma je v tom, že si zobrala za vyporiadanie BSM protihodnotu. Uviedol, že žalovaná vedela o smrti bývalého manžela, od júna 2008 do septembra 2019 nemala ani jedinýkrát záujem o sporné nehnuteľnosti a to formou vstupu do nich, ich užívania, resp. opravy a údržby. Preto sa G. L. ako dedička rozhodla previesť podiel na neho a podobne to spravili aj spoludediči. Poukázal na to, že pred podaním prvej výzvy žalovanej v lete 2019 cestou svojej matky požiadal žalovanú o možnosti odkúpenia jej podielu na sporných nehnuteľnosti, žalovaná sa vyjadrila, že mu podiel odpredá, mal tak za to, že táto to myslí vážne, a preto po podaní listu z 16. 9. 2019 začal vykonávať niektoré búracie práce. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že dom nepotreboval opravu, ukázal na obsah znaleckého posudku číslo 16/2019. Žalovaná v čase odchodu z rodinného domu v lete 2005 si zobrala zo spoločne nadobudnutých peňazí sumu 770.000 Kčs, žalovaná tvrdila, že peniaze minula na nájomné. S poukazom na list vlastníctva uviedol, že svedok H. E., keď uviedol, že bol vlastníkom bytu v čase kedy sa žalovaná do bytu v lete 2005 nasťahovala, klame. V čase, keď žalovaná odišla zo spoločného rodinného domu v lete 2005 bol vlastníkom bytu bytové družstvo. V tejto súvislosti poukázal na zmluvu o prevode členstva by súd. Žalovaná zo sumy 770 000 SK vyplatila v časti nadobudnutia členského podielu k bytu. Pokiaľ ide o majetkové pomery žalovanej, tá podľa výpovede jej sestry, nechala, aby byt po rodičoch bolo v prospech sestry - svedkyne E.. Podobne nadobudla nehnuteľnosť v R. - W. Ú., ktorú nehnuteľnosť predala. Peniaze previedla opäť na svedka E., súd zamietol všetky návrhy v tomto smere. Uviedol, že podľa kúpnej zmluvy bola kúpna cena 164 400 Kčs pokiaľ ide o nadobudnutie sporného rodinného domu žalovanej s manželom. Vytýkal súdu prvej inštancie, že zamietol jeho návrh na vypočutie jeho družky Y. Ž., G. L.Í. K. B. R.. Byt, ktorý vlastní v A. E. je garsónkou, od začiatku ho užíva jeho matka o čom majú dohodu, garsónka bola zakúpená z finančných prostriedkov jeho matky. On už viac rokov býva v R. K. pracuje v Bratislave ako živnostník, v predmetnej garsónke nebýval. Jeho matka nemá k nehnuteľnostiam v obci Č. nájomnú zmluvu ani nič podobné, chodí tam len udržiavať záhradu, byt vlastní jej synovec. Poukázal na zápisnicu z pojednávania vedenom na Okresnom súde Bratislava III číslo konania 17C 107/2018 zo dňa 5. 12. 2019 o zaplatenie sumy 100 000 eur dedičom po nebohom C. L. na základe zmluvy o pôžičke peňazí. Platenie daní žalovanou považoval za účelové. Mal za preukázané, že žalovaná od roku 2005 nejavila absolútne žiaden záujem o nehnuteľnosti. Žalovaná počas konania iniciovala na stavebnom úrade v R. stavebný dohľad, ktorý stavebný úrad vykonal, pričom vyhodnotil, že väčšina námietok zo strany žalovanej je irelevantná. Zdôraznil, že prvostupňový súd sa riadne nezaoberal solventnosťou žalovanej ani schopnosťou zaplatiť mu náhradu za spoluvlastnícky podiel. On je odkázaný na bývanie v spornej nehnuteľnosti, býva v nej od roku 2020 a od roku 2019 vykonáva všetky práce súvisiace s opravou a údržbou tejto nehnuteľnosti, pričom je schopný žalovanej zaplatiť náhradu za spoluvlastnícky podiel. Má väčšie účelové využitie - býva a pracuje v R.L. od roku 2001 nepretržite, žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá pracuje v Bratislave aj jej syn navštevuje základnú školu v R.. Súd neprihliadol na to, že k predmetnej nehnuteľnosti žije s družkou a jej synom, ktorí sú odkázaní na bývanie v spornej nehnuteľnosti. Kým sa do predmetnej nehnuteľnosti

nastahovali, bývali všetci traja v podnájme. Družka mu poskytla pôžičku s tým, že keď bude výlučným vlastníkom nehnuteľnosti tak jej polovicu nehnuteľnosti prevedie, a tak jej splatí pôžičku. Žalovaná nemá finančné prostriedky na zaplatenie protihodnoty nehnuteľnosti, jediný záujem žalovanej je v tom, aby získala nehnuteľnosti a tieto predala, pričom nebude mať záujem vyplatiť investície vložené do nehnuteľnosti spoluvlastníkom. Žalovaná ako dôchodkyňa nikdy nebude mať peniaze v sume 80 000 eur, teda aby vyplatila svojmu synovcovi pôžičku aj jemu investície. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nevykonal ohliadku rodinného domu, aby vidiel rozdiel medzi pivnicou, ktorá nebola rekonštruovaná a prízemím. On má predbežne predzmluvnený úver H. Č.. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nevyhodnotil jednotlivé dôkazy, že rozsudok nie je riadne odôvodnený, čím sa stal zmätočný a nepreskúmateľný. Vytýkal súdu prvej inštancie, že hodnotu nehnuteľnosti nepovažoval za spornú navrhoval doplnenie dokazovania okrem iného i doplnením znaleckého posudku o aktualizáciu ceny nehnuteľnosti, ktorá sa v priebehu dvoch rokov zvýšila. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je podľa neho v rozpore so spravodlivosťou a zákonnosťou a nezodpovedá ústave konformné mu výkladu zákona.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam, keď vyhodnotil, že rozhodujúcim dôvodom v prospech prikázania jej nehnuteľnosti je skutočnosť, že na rozdiel od žalobcu nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť vhodnú na bývanie a z toho hľadiska má naliehavejší záujem na užívaní nehnuteľnosti. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca vlastní inú nehnuteľnosť. Vzhľadom na jej vek a celkovú sociálnu situáciu je dôvodom hodným osobitného zreteľa to, aby nadobudla spornú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva. Tvrdenia žalobcu ohľadne okamihu, kedy prestala užívať sporné nehnuteľnosti sú absolútne nepravdivé a ničím nepodložené. Žalobca úplne nepodložene fabuluje ohľadne údajného jej nezájmu o nehnuteľnosti z dôvodu prevzatia protihodnoty titulom vyporiadania BSM. Medzi ňou a jej manželom neprišlo po rozvoze k žiadnemu vyporiadaniu BSM a ako manželia v čase rozvoze spolu vlastnili finančné prostriedky vo výške cca 5 miliónov slovenských korún, pričom ona si zobrala z uvedených prostriedkov na prežitie a zabezpečenie dočasného bývania sumu cca 770 000 SK, ktorú použila na platenie úhrad za služby a prevádzkové náklady spojené s bývaním v byte, ktorý bol poskytnutý jej rodinou a na živobytie. Tvrdenia a domnienky žalobcu, že mu predá svoj podiel na nehnuteľnosti, boli jednoznačne vyvrátené predloženými dôkazmi. Vo vzťahu k meritu veci je absolútne irelevantné, ako a či vôbec sa manželia vysporiadali v roku 2006 po rozvoze ohľadne hotovostných peňažných prostriedkov, táto skutočnosť nesúvisí s predmetom konania, nebola označená ako sporná ani nebola predmetom dokazovania. Za absolútne irelevantné mala tiež akým spôsobom nadobudol H. E. vlastnícke, resp. užívacie právo bytu, kde aktuálne býva. Predmetná skutočnosť nebola označená ako sporná ani ako predmet dokazovania. Je však nesporné, že v predmetnom byte býva od roku 2006 a nie je a ani nikdy nebola jeho vlastníčkou. Výsluchom aj svedka H. E. bolo potvrdené, že ho mala po celý čas v bezplatnom užívaní, platila úhrady za služby a prevádzkové náklady spojené s jeho užívaním. Je úplne irelevantné za akú kúpnu cenu nadobudli manželia vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti. Skutočnosti uvádzané svedkyňou ohľadne sporného domu sú vo vzťahu k meritu veci absolútne irelevantné. Poukázala na výpis z účtu zo dňa 2. 3. 2021, na ktorom je potvrdená suma vo výške 41 991 eur ako disponibilný zostatok, čím preukázala, že disponuje prostriedkami na vyplatenie žalobcu. Platenie, resp. neplatenie daní za sporné nehnuteľnosti počas obdobia výlučnej držby nehnuteľností nebohým manželom bolo dôsledkom ich vzájomných vzťahov, dohôd a faktického užívania len jedným zo spoluvlastníkov. Potom ako sa dozvedela o novom vlastníkovi sporných nehnuteľnosti, s ktorým nemá žiadnu dohodu ohľadne platenia miestnych daní, začala za svoj spoluvlastnícky podiel uhrádzať daň. Pokiaľ uzavrela poistenie nehnuteľnosti, poisťná suma bola na hodnotu 84 000 eur, ktorá korešponduje so všeobecnou hodnotou nehnuteľnosti podľa znaleckého posudku. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že všetky práce vykonával žalobca svojvoľne a protizákonne. Žalobca vedel, že nie je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, a teda, že nemôže s nehnuteľnosťou ako výlučný vlastník nakladať. Zdôraznila, že predložením bankového výpisu jednoznačne preukázala, že disponuje finančnými prostriedkami na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu žalobcu. Žalobca opakovane klame a zavádza, keď uvádza, že nemá finančné prostriedky na vyplatenie protihodnoty nehnuteľnosti. Žalobca potvrdzuje, že má zo zdravotného hľadiska problémy s užívaním bytu, v ktorom býva. Tvrdenie žalobcu, že má predbežne dohodnutý úver v banke, nebol žalobcom v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Za nepravdivé považovala tvrdenie žalobcu, že dal návrh na doplnenie znaleckého posudku o aktualizáciu ceny nehnuteľnosti. Záverom zdôraznila, že v predmetnom konaní boli jednoznačne preukázané skutočnosti, ktoré boli predmetom dokazovania, a to, že má k sporným nehnuteľnostiam silný citový vzťah, že nehnuteľnosti užíva nepretržite 25 rokov, riadne sa o nehnuteľnosti starala, žalobca ju protiprávne vylučoval z užívania sporných nehnuteľností, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že ju požiadal o to, aby sa podieľala na akýchkoľvek udržiavacích,

resp. iných prácach na sporných nehnuteľnostiach ani na spoločných nákladoch, žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že sporné nehnuteľnosti trvale pred žalobcom užívala od roku 2005 jeho matka, žalobca nikdy nepredložil znalecký posudok číslo 16/2019 zo dňa 10. 9. 2019. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva strán k nehnuteľnostiam: k pozemku parcela registra "C" číslo XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 407 m² a k rodinnému domu so súpisným číslom XXX postavenému na parcele číslo XXXX/X, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Bernolákovo a sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX; a navrhoval ich prikázanie do svojho výlučného vlastníctva. Žalovaná súhlasila so zrušením podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a žiadala prikázať všetky nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva. Spoluvlastnícke podiely oboch strán k nehnuteľnostiam boli rovnaké (v ?). Zo skutkového hľadiska bolo nepochybné, že sporné nehnuteľnosti nie sú reálne deliteľné, a preto bolo potrebné rozhodnúť, ktorému z podielových spoluvlastníkov budú nehnuteľnosti; tvoriace jeden celok; prikázané do výlučného vlastníctva.

6. Súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán k nehnuteľnostiam, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaná bránila proti uplatňovanému nároku. Na jej posúdenie vykonal potrebné dôkazy, ktoré vyhodnotil zákonom predpísaným spôsobom. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie ako i výkladu § 142 Obč. zák. a nie sú ani v rozpore s judikatúrou či s ustálenou súdno-aplikačnou praxou.

7. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade zodpovedá účelnému využitiu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve strán také vysporiadanie, že všetky nehnuteľnosti sa prikážu do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorej sa uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu za spoluvlastnícky podiel. Žalobca v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva.

8. V podanom odvolaní žalobca predovšetkým poukazuje na svoje tvrdenia odprezentované v prvoinštančnom konaní, ktoré sú podľa neho podložené aj výsledkami vykonaného dokazovania. Odvolací súd na základe obsahu listinných dôkazov, obsahu výpovedí strán a svedkov dospel k záveru, že žalobca nedôvodne vytýka súdu prvej inštancie, že na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Hoci je hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie neúplné, pretože súd prvej inštancie sa s mnohými skutočnosťami tvrdenými žalobcom, vôbec v odôvodnení rozsudku nevysporiadal, nemožno mu vytknúť, že by bolo jeho rozhodnutie preto nesprávne. V posudzovanej veci nebolo podložené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa z predmetného rodinného domu odsťahovala už pred podaním návrhu na rozvod manželstva v lete 2005, keď zhodne so žalovanou vypovedal aj svedok H. E., ktorý dobre poznal jej situáciu, že bola z domu vyhodená po rozvode bývalým manželom, čo bolo v roku 2006. Vo vykonanom dokazovaní nemá podklad ani tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa o dom nezaujímal z dôvodu, že si zobrala za vyporiadanie BSM protihodnotu. V konaní bolo výsluchom svedkov E. K. E. preukázané, že po rozvode manželstva bolo bránené žalovanej do domu sa vrátiť, o dom sa nezaujímal z dôvodu narušených vzťahov s bývalým manželom a neuhrádzala náklady vzhľadom na to, že celý dom užíval bývalý manžel.

9. Nemožno prisvedčiť ani tvrdeniu žalobcu, že od júna 2018 do septembra 2019 nemala žalovaná jediný raz záujem o sporné nehnuteľnosti, keď z obsahu spisu vyplýva, že dňa 18.08.2019 vyzvala žalobcu na sprístupnenie domu a o vydanie kľúčov. Je bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaná vyhnala prvého znalca z domu. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že žalovaná mu bola ochotná svoj podiel predať ak bude stiahnutá žaloba na H. E.Y. a bude mu odpustený dlh, a žalobca potvrdil, že sa nijako nedohodli. Nenáleží preto žalobca uvádza, že začal vykonávať búracie práce po tom, ako žalovaná súhlasila s odpredajom mu jej podielu.

10. Tvrdenie žalobcu, že žalovaná zaplatila za prevod členstva k družstevnému bytu sumu 145.000,- Sk a že členstvo prepustila H. E., nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôvod, prečo byt po rodičoch žalovanej zostal jej sestre E., táto ako svedkyňa objasnila vo svojej svedeckej výpovedi. Rovnako tvrdenie žalobcu, že žalovaná peniaze z predaja nehnuteľností vo W. Ú. previedla na synovca

nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Je bez právneho významu, že v čase, kedy sa nast'ahovala žalovaná do bytu synovca, bolo vlastníkom bytu bytové družstvo.

11. Žalobca tiež nedôvodne namieta, že súd neúplne zistil skutkový stav, keď nevykonal ním navrhované dôkazy. Vypočuť svedkov G. L. K. B. R. žalobca v konaní nenavrhol, a preto nedôvodne namieta, že neboli vypočutí v konaní na súde prvej inštancie. Žalobcom navrhovaný výsluch jeho družky Y. Ž. by bol nadbytočný. Rovnako obhliadka domu nebola potrebná na zistenie rozdielu medzi pivnicou, ktorá nebola rekonštruovaná, a prízemím domu. Žalobca v priebehu konania nepodal ani riadny návrh na doplnenie dokazovania doplnením znaleckého posudku o aktualizáciu ceny nehnuteľností, len v tomto smere konštatoval, že znalecký posudok by mal byť upravený na dnešné ceny. Nepochybil preto súd prvej inštancie, pokiaľ za daného stavu konštatoval nespornosť ceny nehnuteľností na základe znaleckého posudku č. 16/2009.

12. Že by rodičia bývalého manžela žalovanej vyplatili kúpnu cenu za predmetný rodinný dom, nebola dostatočne spoľahlivo preukázaná ani výpoveďou svedkyne G. L.. Nemožno preto usudzovať, že rodina zo strany žalobcu väčšou mierou prispela na nadobudnutie nehnuteľností do BSM žalovanej a jej neb. bývalého manžela.

13. Žalovaná nielenže listinnými dôkazmi ale aj výpoveďou svedka E. preukázala schopnosť vyplatiť žalobcovi náhradu za spoluvlastnícky podiel. Žalobca však ničím svoju solventnosť nepreukázal, keď nepodložil ani svoje tvrdenie, že má predbežne predzmluvnený úver v ČSOB, čo sa navyše javí ako nedôveryhodné tvrdenie vzhľadom na jeho čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní na tom základe, že ako živnostník má mesačný príjem cca 230 eur a jeho výdavky činia 300 eur.

14. V danom prípade prevládla pri rozhodovaní o prikázaní nehnuteľnosti niektorému zo spoluvlastníkov odkázanosť žalovanej na bývanie v uvedenej nehnuteľnosti, keď dočasné bezodplatné bývanie v byte synovca jej už nevyhovuje zo zdravotných dôvodov a navyše jej synovec bývanie v tomto byte potrebuje pre svoje dospelé deti. Žalovaná vzhľadom na jej vek, sociálnu situáciu a zdravotný stav nie je schopná sama si zabezpečiť vlastné bývanie. Žalovaná, ako bolo preukázané vykonaným dokazovaním, má naďalej citový vzťah k rodinnému domu, bývala v ňom 25 rokov, aktívne sa počas manželstva podieľala na jeho zveľaďovaní, napokon po rozvode manželstva bola nútená nedobrovoľne bývanie v ňom ukončiť. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že matka žalobcu pokiaľ sa starala o bývalého manžela žalovanej (svojho brata) v dome od roku 2005 nebývala nepretržite (súvislo) a trvalo. Rovnako nebolo spoľahlivo dôkazne podložené tvrdenie žalobcu, že by jeho matka trvale bývala v garsónke v A. E. a že by zaplatila za jej nadobudnutie žalobcom kúpnu cenu.

15. So zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní za opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je

prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).